

den dertil af min ærede Nabo (Ploug) gjvne Foranledning skal jeg endnu bemærke, at i Frankrig indrykkes vel haade Love og Anordninger og tillige ministerielle Beretninger o. s. v. o. s. v. i den af ham nævnte Journal officiel, men at Beskjendtgjørelsen i Journal officiel dog aldeles ikke har Noget med Lovenes Strafftræden at bestille. Derimod udkommer der en virkelig Lovtidende i Frankrig ligesom i forffjellige andre Lande, i hvilken der ikke optages Andet end Love og Anordninger, som træde i Kraft efter Forløbet af en vis Tid efter Indrykkelsen i denne Tidende. For ikke at møde en Modsigelse, som idetmindste indtil en vis Grad kunde synes begrundet, skal jeg derhos tilføie, at enkelte Lande i saa Henseende ere deelte i forffjellige Regioner, saa at f. Ex. Love, som indrykkes i den franske Lovtidende, træde i Kraft 8 Dage efter for visse Regioner, medens de paa andre Steder, som ligge længere borte fra det Sted, hvor Tidenden udkommer, først træde i Kraft efter 14 Dages Forløb.

**Krieger:** Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Ploug), som har bragt en meget stor Udvidelse af Planen eller Tanken med Lovtidenden paa Bane, fornylig udtalte, at, naar man fastholder Lovtidenden indenfor dens egentlige skarpe Grændse, hvad jeg anseer for at være nødvendigt, saaledes at man sørger for at drage en skarp Grændse mellem Love og Anordninger og alt Andet — om man vil have dette Andet og Mere ved Siden af er en anden Sag —, da opnaaedes der ikke noget Synderligt ved en saadan Lovtidende, saa oversaae han aldeles et meget væsentligt Moment, nemlig, at man derved faaer en fast Grændse for det Tidspunkt, da Lovene træde i Kraft. Vi maae ikke over alle de Betragtninger, som lade sig anstille over mere eller mindre lystelige Udvidelser af en saadan Tidende, tabe af Syne det, som er Sagens egentlige Kjærnepunkt, og jeg maa derfor tillade mig at fremhæve dette endnu engang. — Naar der her har været Tale om den mindre Lovsamling, der, saavidt jeg veed, udkommer ved Indenrigsministeriets Foranstaltning, saa troer jeg det dog rigtigt, siden man har benævnt den

som Statsraad Kleins Samling, at bemærke, at han ikke har mere med den at gjøre; jeg troer, at dette bør siges, naar man saa udtrykkelig nævner en enkelt Mands Navn. Jeg er isvrigt enig med den høitærede Minister i, at man bør opgive den nævnte lille Samling, men vel at mærke kun, naar den paatænkte Priis af 2 Rd. aarlig for Lovtidenden meget betydelig nedsættes, thi der er en altsfor stor Forskel mellem denne Priis og saa hvad den som den Kleinske betegnede Lovsamling koster.

**Mourier-Petersen:** Jeg kan ikke være enig med det ærede 6te Medlem for 1ste Kred (Ploug) i at udvide Omfanget af det, der skulde indføres i Lovtidenden, i den Grad, som han antydede. Jeg frygter for, at det da vilde gaae med Lovtidenden, som han selv sagde, at det nu gaaer med Rigsdagstidenden, at den i Almindelighed ikke blev læst. Derimod er jeg enig med ham i de Betæneligheder, som han nærede med Hensyn til en saadan Indskrænkning af Omfanget af det, der skulde indføres i Lovtidenden, som den, der blev omtalt af det ærede 2de Medlem for 1ste Kred (Krieger), nemlig til blot at omfatte Love og Anordninger. Jeg antager, at Meningen med Lovforslaget er, at den nye Lovtidende skal afløse Departementstidenden, men skulde Lovtidenden nu kun optage de egentlige Love og Anordninger, saa vilde vi ikke kunne undvære Departementstidenden, der, som bekendt, tillige indeholder saavel ministerielle Skrivelser som Svar fra Ministerierne paa Forspørgsler fra forffjellige Autoriteter, hvilke ligeledes ere af Betydning for og til Betledning for Sogneraadene og de forffjellige locale Myndigheder. Derimod maa jeg ganske være enig med den ærede 2den Landsstingsmand for 1ste Kred i, at det vilde være usseligt, at den Deel af Lovtidenden, som omfattede de egentlige Love og Anordninger, hvis Publication fremtidig kun skal skee gennem Lovtidenden, istedetfor som hidtil ved Thinglæsning, kom til at udgjøre et eget Afsnit, afsondret fra de egentlige ministerielle Kundgjørelser og Skrivelser eller kongelige Befalinger. Men jeg vil paany henlede det eventuelle Udvalgs Tanke paa det Vigtige i, at der i Lov-